

2. Be to, ECB pažeidė SESV 127 straipsnį. Ieškovai nurodo, kad pinigų politikos srityje ECB yra įgaliotas užtikrinti kainų stabilumą. Tačiau įgyvendindamas priemones ECB vykde fiskalinę politiką ir veikė *ultra-vires*.
3. Maža to, ginčijami sprendimai prieštarauja Protokolui (Nr. 27) dėl vidaus rinkos ir konkurencijos⁽²⁾ ir ESS 51 straipsniui. Anot ieškovų, finansinių išteklių poreikį išgyvenančių valstybių vertybinių popierių įsigijimas yra tiesioginis įsikišimas į rinkos segmentą, kuriam būdinga per didelė pasiūla. Taip įsigijant dirbtinai sumažinama pasiūla ir sukeliami atitinkami padariniai šių vertybinių popierių pelningumui, kurie nesuderinami su neiškraipytos konkurencijos principais.
4. ECB veiksmai prieštaravo SESV 130 straipsniui, nagrinėjant jį kartu su ECBS/ECB statuto⁽³⁾ 7 straipsniu, nes ECB pirminkas buvo priverstas priimti ginčijamą sprendimą.
5. Valstybės išiskolinimų pirkimas dėl priežasčių, susijusių su monetarine, o ne fiskaline politika, kuriuo nesiekiama užtikrinti kainų stabilumo, daro neigiamą poveikį rinkoms ir taip kelia grėsmę pasitikėjimui nepriklausoma monetarine politika. Ieškovų nuomone, iš Europos pinigų sąjungos norminių aktų išplaukia subjektyvi teisė į veiksmų, kurie akivaizdžiai nesuderinami su stabilumu, ir be kita ko, su SESV 123 ir 125 straipsniais, nevykdymą.

⁽¹⁾ 1993 m. gruodžio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3603/93 nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104 ir 104b (1) straipsniuose numatytų draudimų taikymu (OL L 332, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 27).

⁽²⁾ OL C 83, 2010, p. 309.

⁽³⁾ Protokolas (Nr. 4) dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statuto (OL C 83, 2010, p. 230).

2012 m. lapkričio 20 d. pareikštas ieškinys byloje *Slovėnija prieš Komisiją*

(Byla T-507/12)

(2013/C 32/30)

Proceso kalba: slovenų

Šalys

Ieškovė: Slovėnijos Respublika, atstovaujama *državna pravobranilka* V. Klemenc ir *pomočnica državne pravobranilke* A. Grum,

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2012 m. spalio 19 d. Komisijos sprendimą dėl priemonių bendrovei *ELAN d.o.o.*, SA.26379 (C 13/2010) (ex NN 17/2010), apie kurį Komisija Slovėnijai pranešė 2012 m. rugsėjo 20 d. laišku Nr. SG-Greffe(2012) D/14375 ir kuriame ji, be kita ko, nusprendė, kad Slovėnija neteisėtai *Elan* suteikė valstybės pagalbą 2008 m. padarydama 10 mln. eurų kapitalo injekciją, taip pažeisdama Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 3 dalį, ir todėl Slovėnija turi susigrąžinti šią pagalbą iš jos gavėjos,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo du ieškinio pagrindus.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas: Komisija ginčijamame sprendime klaidingai taikė SESV 107 straipsnio 1 dalį ir SESV 345 straipsnį bei pažeidė esminius procedūrinius reikalavimus, nes neteisingai įvertino faktines aplinkybes bei nepakankamai ir (arba) klaidingai motyvavo ginčijamą sprendimą dėl to, ar 2008 m. pritaikyta rekapitalizavimo priemonė gali būti priskiriama Slovėnijos Respublikai.

Ieškovė mano, kad Komisija pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį ir SESV 435 straipsnį nuspręsdama, jog *Elan* akcininkų veiksmai 2008 m. atliekant rekapitalizavimą galėjo būti priskiriami Slovėnijos Respublikai. Savo išvadą Komisija grindė aplinkybe, kad valstybė, kaip savininkė skiria stebėtojų tarybą, tačiau taip, ieškovės nuomone, ji diskriminavo dvišalę valstybinės įmonės valdymo sistemą.

Ginčijamo sprendimo motyvavimas yra nepakankamas (nėra reikšmingų ir pakankamų motyvų) ir klaidingas, nes Komisija tvirtina, jog buvo tvirtų įrodymų, kad valstybė glaudžiai dalyvavo priimant sprendimus tarp kapitalo bendrovės *Kapitalska družna* (KAD) konsultavimo bei valdymo paslaugas teikiančios bendrovės *Družba za svetovanje in upravljanje* (DSU), tačiau jos tvirtinimas grindžiamas ginčytiniais įrodymais ir „hear say“ įrodymais. Ginčijamas sprendimas visų pirma yra nemotyvuotas kalbant apie kitus *Elan* akcininkus, kuriems Komisija tik priekaištauja dėl paralelinio elgesio. Ieškovė mano, kad Komisijos ginčijamame sprendime pateikta informacija nėra tie įrodymai, kurie pagal Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo praktiką aiškiai įrodytų viešosios valdžios kišimąsi 2008 m. rekapitalizuojant *Elan*.

2. Antrasis ieškinio pagrindas: Komisija ginčijamame sprendime klaidingai taikė SESV 107 straipsnio 1 dalį ir pažeidė esminius procedūrinius reikalavimus, nes neteisingai įvertino faktines aplinkybes bei nepakankamai ir (arba) klaidingai motyvavo ginčijamą sprendimą dėl išvados, kad 2008 m. *Elan* rekapitalizavimas nebuvo atliekamas laikantis privataus investuotojo, veikiančio rinkos ekonomikos sąlygomis, principo, taip suteikiant *Elan* konkretų pranašumą.

Ieškovė savo ieškinyje tvirtina, kad 2008 m. *Elan* rekapitalizavimas buvo atliktas nepažeidžiant privataus investuotojo, veikiančio rinkos ekonomikos sąlygomis, principo, nes priimant sprendimą dėl rekapitalizavimo akcininkai rėmėsi įmonės įvertinimu, atsižvelgdami į *Elan* veiklos būklės pablogėjimą didžiąją dalį 2007–2008 m. žiemos sezono ir 2008 m. pirmąjį trimestrą. Būklės pablogėjimas 2008 m. nebuvo toks drastiškas, kad turėtų įtakos įmonės vertės įvertinimo patikimumui. Akcininkai priėmė sprendimą kaip įmonės, kuri susidūrė su trumpalaikiais sunkumais, tačiau kuri ilguoju laikotarpiu buvo pajėgi ne tik tęsti savo veiklą, bet ir veikti vėl pelningai, ilgalaikiai akcininkai. Komisija savo sprendime nepakankamai paaiškino, kodėl ji savavališkai atsižvelgė tik į įmonės vertės įvertinimą.

**2012 m. lapkričio 27 d. pareikštas ieškinys byloje
*Ted-Invest prieš VRDT — Scandia Down (sensi scandia)***

(Byla T-516/12)

(2013/C 32/31)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: *Ted-Invest EOOD* (Plovdivas, Bulgarija), atstovaujama advokatės A. Ivanova

Atsakovė: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Scandia Down LLC*

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2012 m. rugsėjo 6 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 2247/2011-1, kuriuo prekių ženklas pripažintas negaliojančiu 20 ir 24 klasių prekėms,
- tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų netenkinti viso ieškinio, patenkinti ieškinį ir panaikinti pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą tiek, kiek tai susiję su 20 klasės prekėmis.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Įregistruotas Bendrijos prekių ženklas, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti jo registraciją negaliojančia: vaizdinis prekių ženklas „sensi scandia“ 16, 20 ir 24 klasių prekėms — Bendrijos prekių ženklo registracijos Nr. 8596975

Bendrijos prekių ženklo savininkas: ieškovė

Šalis, prašanti pripažinti Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia: kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis

Prašymo pripažinti registraciją negaliojančia motyvai: prašymas pripažinti registraciją negaliojančia pagrįstas Tarybos reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalyje, skaitomoje kartu su 8 straipsnio 1 dalies b punktu, išdėstytais pagrindais ir žodinio prekių ženklo SCANDIA HOME 20, 24, 25 ir 35 klasės prekėms ir paslaugoms Bendrijos prekių ženklo registracija Nr. 8173312

Anuliovimo skyriaus sprendimas: pripažinti Bendrijos prekių ženklą negaliojančiu

Apeliacinės tarybos sprendimas: skundą atmesti

Ieškinio pagrindai: Tarybos reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies, skaitomos kartu su 8 straipsnio 2 dalimi ir 8 straipsnio 1 dalimi, pažeidimas

2012 m. lapkričio 23 d. pareikštas ieškinys byloje *Alro prieš Komisiją*

(Byla T-517/12)

(2013/C 32/32)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Alro SA* (Slatina, Rumunija), atstovaujama QC C. Quigley, solisitoriaus O. Bretz ir advokato S. Verschuur

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2012 m. balandžio 26 d. Komisijos sprendimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau — SESV) 108 straipsnio 2 dalį ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999⁽¹⁾ (toliau — Procedūros reglamentas) 4 straipsnio 4 dalį pradėti formalų tyrimą dėl valstybės pagalbos, kurią Rumunija per savo kontroliuojamą įmonę *Hidroelectrica S.A.* (toliau — *Hidroelectrica*) tariamai neteisėtai suteikė ALRO, kai 2005 m. sudarė sutartį su vėlesniais pakeitimais, kuria nustatė lengvatinius elektros pirkimo tarifus,